POKROK ZAPADU.

Tiskárna: 1211 jižní 13tá ulice. Telefon č. 1008.

Vychází každou středu.

Vydává - - Tiskařské Družstvo.

Řídící redaktor. JAN ROSICKÝ

PŘEDPLATNÉ

Pro Spojené Státy a Kanadu obnáší $[illegible] na rok. Spolu s Knihovnou Americkou $[illegible]. Každý celoroční předplatitel v době premijní je oprávněn ku premii.

DO ČECH

předplácí se na rok $[illegible]. Spolu s Knihovnou Americkou $[illegible].

ZÁSILKY PENĚZ

[illegible] ... Pokrok Západu, Omaha, Neb. [illegible]

OHLÁŠKY

[illegible] ... Adresujte jednoduše: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Adresujte jednoduše:

POKROK ZÁPADU
Omaha, Neb.

Omaha, dne 1. červ'ce '94.

Blázenství Coxeyistské počíná jaksi pomíjet.

Všichni musí platit daň z příjmů, jen ne president a členové vrchního soudu. Chudáci!

Nedávno jsme sdělili, že zlatá měna v Argentině má 330 ažio, teď se sděluje, že ažio kleslo na 273. To jsou zlaté časy pro špekulanty.

Chicagská Svornost vynalezla "slaměná prkna," která prý vyrábí sirkový trust a dělá z nich škatulky na sirky. Na to by si mohla vzíti patent.

V Amerikánsko - Slovenských Novinách dočítáme se, že vyslanci Slováčtí, kteří před 3 týdny byli též zde na západě na prohlídce pozemků, vyvolili Arkansas, kde chtí založiti velkou slováckou osadu.

Slovanský den na výstavě kalifornské vydařil se cele dle očekávání pořadatelů a zastínil úplně den rakouský. Mezi místopředsedy byl též pan Václav Šnajdr, redaktor Dennice Novověku.

Buď je daň z příjmu dobrá a pak by měla být trvalou, aneb není dobrou a neměla by býti proto ani uložena. Když ale demokraté ukládají ji jen na pět roků, dávají si sami vysvědčení, že ji za dobrou neuznávají.

V New Yorku následkem vyšetřování českých hostinských, kteří policii podpláceli, aby měli od ní v neděli pokoj, nazývajíce "výběrčí" úplatků "pantátou", vešlo slovo to ve všeobecné užívání a i kluci na ulici pokřikují: "Who is your pantáta."

Doba zázraků ještě nepominula, jest li je pravda co se sděluje z Janesville, Wis. Tam prý Rev. Welch vyhnal ďábla z jedné staré pany, Mary A. O'Bristové, ktera po 17 roků nemohla s postele a po 14 roků byla němá a ejhle, ona počala chodit a mluvit. Jen aby se nesplnilo biblické přísloví, a nevlezlo do ní ďáblů sedm! Kdo věří spasen bude!

Monopolu Beleovu se nezvedl jeho plán. Jak jsme již sdělili, hledal monopol ten rozmnožiti akcie své z 20 na 50 milionů, tak aby měl dosti prostředků stále pohotově k potlačení každé soutěže. Státní sněm ochotně povolil žádosti monopolu, jehož důvody jsou vždy tak přesvědčující, ale guvernér dal na zákon veto. Kdyby to byl demokratický guvernér, natropily by demokratické časopisy s tím humbugu až hrůza; že je to republikánský guvernér, neučiní o tom ani zmínku.

Osvětlení sochy Svobody v přístavu New Yorském, která slouží též za maják, stojí prý $10,000 ročně a jelikož za nynější vlády zavládla velká šetrnost, proto že těch šajnů není, nebude více osvětlována. Hm! Demokratická vláda uhasila oheň a světla ve sta tisících továren a na tom jednom sochy Svobody až nesejde.

Brooklyn stane se teď Mekkou všech zamilovaných. Tam rozhodl jeden soudce, že dva milující se a hodlající se spolu oženiti, mohou se děti před domem a objímati se, laškovati, líbati se, aniž by to bylo jakým porušením zakona a žádný prosaický policejní klacek, který nedovede oceniti citů lásky, nemá se jim do toho plésti a jim překážky klásti.

Porážka, která demokraté dostali v Oregonu, je přímo zdrcující, ale jednu útěchu mají přece, — že prý republikáné neměli více hlasů, než populisté s demokraty dohromady. Republikáné měli jen 40,000, populisté 25,000 a demokraté 16,000 hlasů. Nu, republikáné jsou spokojeni a mohou li se demokraté těšiti z toho, že republikáné měli polovici hlasů a oni jen jedinou pětinu, nesmíme jim radost kazit.

Co to dalo starostí Amerikánům, jak zastaviti proud přistěhovalců sem a hle, demokratům se to povedlo během jediného roku. Nejen že zastavili skoro úplně přistěhovalectvo, ale obrátili je nazpět. Teď jede více lidí do Evropy, než sem. Co by tu také dělali, když nemají práci a výdělek? Prospěch z toho ale nemáme žádný. Ti jenž odsud jedou, odváží sebou každý něco peněz, na kteréž v Evropě žiti hodlají.

Tímto týdnem vešel v platnost nový zákon o poštovních poukázkách a tyto vešly ve všeobecné užívání. Sazba za poukázky je následující. Za $2.50 neb méně 3 centy.

Od	2.50 do	$ 5.00	5 ctů
"	5.00 do	10.00	8 "
"	10.00 do	20.00	10 "
"	20.00 do	30.00	12 "
"	30.00 do	40.00	15 "
"	40.00 do	50.00	18 "
"	50.00 do	60.00	20 "
"	60.00 do	75.00	25 "
"	75.00 do	100.00	30 "

Poštovní noty (Postal notes) nebudou se více vydávat.

Slavie, ktera vždy horlila pro dobrou měnu, s velikou škodolibostí zaznamenává, že republikáné v Ohio a Californii prohlásili se v konvenci pro stříbrnou měnu a vyvozuje z z toho, že republikáné provozují ošemetnou hra. Ale mrška to nepovídá, jak se chovají vůči té otázce demokraté. To nepovídá, že když se jednalo o zrušení zákona Shermanova a navrhováno neobmezené ražení stříbra hlasovalo pro 101 demokrat, pouze 12 republikánů a 11 populistů, celkem 124; proti pak všichni ostatní republikáné. Inu, jest to případ, v němž pokrytec vidí mrvu v oku strany protivné, ale břevna v oku strany vlastní neznamená!

Podobá se, že vláda naše pustí se i do průmyslových podniků. V komisi kongresní přijata byla prý předloha za účelem převzetí průplavu nicaraguanského a za tím účelem bude prý vydáno za $83 milionů akcií, z nichž vláda podrží 70 milionů, vlády Costa Rica a Nicaragua obdržeti mají 7½ mil. a ostatek má dostati společnost nynější za postup prací vykonaných na průplavu. Jakkolivěk je ku přání, aby průplav ten, kterým sblíženo má býti naše pobřeží atlantické s pacifickým, byl prost veškerého vlivu ciziny a zůstal pro vždy pod dohlídkou vlády naší, jest přece na pováženou, zda-li by vláda naše měla pouštěti se do podniku toho, který v podstatě bude jen komercialním, jak dokázáno průplavem suezským.

Ve státě Wisconsinu vychází první a nejstarší časopis český, Slavie, a bývaly doby, kdy Racine býval Betlehmem, ne nejmenším mezi městy českoamerickými. Však Wisconsin jest nyní, — vzhledem k počtu českého obyvatelstva, — nejposlednějším ze států Čechy osazených. Dík "vlastenecké" činnosti Slavie ve Wisconsině ze všech států poměrně nejméně Dějin Vickerových se odbylo, nejméně Voice se odebírá, nejméně o obeslání národopisné se pracuje, nejméně vůbec o účely národní pečuje. A k čemu také? Jen když v politice kyne zdar. K čemu se zanášet neužitečnými věcmi národními, když z politiky aspoň úřad a čest kynou? A pak se divíme, že naše "národní" věci nepokračují, když mají takových pěstounek a macech, jako Slavie.

Za nynějších blahých časů demokratických zmáhají se samovraždy z bídy úžasně. V naší české rubryce musíme každým týdnem zaznamenávati nějaký podobný truchlivý případ. Jakkoliv každý kdo jen trochu citu má, musí outrpnost míti s trpícími, přece každý rozumný člověk musí uznati, že když otec rodiny dopustí se přenáhlení takového a sám zbaví rodinu svou živitele a ochránce, jedná nerozvážně a zbaběle. Však že přece se případy takové vyskytují nemůžeme se diviti, když naleznou se časopisy, kteréž z ubožáků takových dělají příkladné hrdiny a píší, jak činí D. H. za jedné takové příležitosti: — "Když čin takový dobře promyslíme, zda neukáže se nám takový ubožák velikánem, ba větším velikánem, než tak mnohý, jenž po století je proto oslavován, že za své přesvědčení život obětoval." — Tak se zneužívá tisku v této zemi!

Co bychom říkali, kdybychom si vzali nového šafáře, nebo správce, aby řídil naše hospodářství a on by s těmi samými prostředky, s nimiž jeho předchůdce dobře vycházel, ba každým rokem nám přebytek odvádel, hospodařil tak, že by nám "nasekal" dluhů hned v prvním roce svého hospodaření? Nedali bychom mu výpověď a nevzali starého šafáře, který nám dobře hospodařil, nazpět? Nejednal by tak každý rozumný člověk? Nuž, my měli po 32 roky správu republikánskou. Válkou občanskou padla země v obrovský dluh 3000 milionů, však po válce hospodařila strana republikánská tak, že každoročně bez výminky byl přebytek a dluh uplácen tak, že klesl minulým rokem pod 1000 milionů a obnos každoročních úroků ze 140 milionů na 20. Však národ povolal k hospodaření stranu demokratickou a ta hned za první rok svého hospodaření přidělala dluhu skoro 100 milionů.

Minule poskytnuli jsme místa "zaslánu" ze St. Louis. Učinili jsme tak pouze proto, že bylo to jmenem Slavnostního výboru. Jinak ale celá ta věc o kterou se zdá jednati jest tak malicherná, že je věru Slavnostního výboru nehodnou. Nad čím se tento "urazil" zdá se býti to, že si jakýsi dopisovatel stěžoval, že nemohl promluviti s p. Šnajdrem. Aspoň to jest to hlavní, co se z jeho dopisu vzpomíná. Za to ovšem Slavnostní výbor nemohl a také mu onen dopisovatel žádnou vinu nekladl, ale Slavnostní Výbor přece se věci tak malicherné uchopil a musil uveřejniti ohražení! Ujišťujeme Slavnostní výbor, že devět desetin těch, kteří jeho ohražení četli, považovali je za velikou malichernost a my jsme jisti, že byl by výbor lépe učinil, pominouti mlčením věc, která se ho přímo netýkala. Taková nedůtklivost a malichernost způsobila v St. Louisu zvláštní poměry, kteréž trefně naznačil chicagský Šotek min. týden a nad kterými truchliti musí každý svobodomyslný Čech. Což pak nikdy nezmoudříme?

"Plukovník" Conger je teď náramně hodným člověkem v očích demokratů. "Plukovník" Conger vynašel, že zákon McKinleyho, ač něhož země prospívala, nebyl úplně dokonalým, nýbrž mohl se opraviti, aby byl ještě lepším. Veliký to objev, velikého muže! Tak jakoby bývalo co kdy vytvořeno tak, aby nemohlo být zdokonaleno! Podle toho bylo vynalezení prvního sekacího stroje hříchem,—protože nebyl hned vynalezen samovazač, nýbrž musil původní stroj zdokonalován býti, až nynějšího stupně dokonalosti dostihl. "Plukovník" Conger je republikán a uznává nutnost a potřebu ochrany celní, uznává, že jen za ochrany té země prospívala, ale jelikož by raději viděl kandidátem presidentství "cára" Reeda než McKinleyho, tedy kritisoval zákon McKinleyho. Z toho ta velká radost u demokratů, že se nalezl jeden republikán, který z politických ohledů zákon McKinleyho neschvaluje. Za zvláštní terč obral si prý vázací špagát. Conger prý žádal McKinleyho, aby clo na špagát úplně zrušil, "Ale clo bylo vzdor tomu uloženo. Trust vyrábí vázací špagát, kterýž ho stojí pouze 4 centy po libře a prodává ho farmerům za 14, 15 a 16 centů, tedy o 400 procent dráže, než co obnáší výrobní cena." Tak čteme jeho slova uvedená v jednom až hanba pravdomluvném listě. Kdyby se tomu listu jednalo o pravdu, tedy byl by doznal, že Conger si nepochybně notně zaprášil. List ten dojista ví, že před McKinleyho zákonem bylo clo na vázací provázek 3½ centu na libru, že zákonem McKinleyho sníženo na 7—10 centů z libry a že těch sedm desetin centu nemohlo by zdražit provázek ze 4 centů na 15. Však kdyby se onomu časopisu bylo jednalo o pravdu, mohl se snadno přesvědčit, že není pravda co Conger praví o ceně výrobní i ceně prodejní špagátu. Každý náš čtenář na venkově dojista ví z vlastní zkušenosti, že neplatí 14 až 16 centů za vázací provázek a že to Conger mluví a onen časopis píše pro efekt. Demokratické časopisy by učinily lépe, kdyby uvažovaly o tom, jak to přijde, že demokraté prohlásili se proti ochraně celní rozhodně, uznávajíce ji za neústavní, ale přece ponechávají totéž neústavnost na velké většině předmětů, provádíce tak ošemetnou hru. Buď je celní ochrana neústavní, jak demokraté prohlásili a pak bychom měli míti svobodný obchod, aneb si demokratická strana dělala z celého národa blázna a měla by se k tomu přiznat.

Do St. Louis, Mo.

Schůze českého republikánského klubu (S.S.Boh.Rep.Club) odbývají se v každý první čtvrtek v měsíci.

F. Reiner, taj.

Ant. Klobása, předs. T-tf

Do Utica, S. Dak. i okolí.

Všem našim odběratelům a příznivcům oznamujeme, že pan *Václav Šiman* převzal z ochoty jednatelství Pokroku Západu, Hospodáře a Knihovny Americké a jest oprávněn přijímati předplatné, jakož i všecky obchodní záležitosti za nás vyřizovati. Odporoučíme jej přízni ct. krajanů.

Vyd. dr. Pokroku Západu.

Do Heidelberg, Minn. a okolí.

Všem krajanům a odběratelům časopisů našich dovolujeme si oznámiti, že p. Jakub Procházka přijmul jednatelství časopisů našich a jest tudíž oprávněn veškery záležitosti obchodní za nás vyřizovati. Doufáme, že krajané naši veškerou důvěru mu věnují. *Adm. Pok. Západu, Knih. Americké a Hospodáře.*

Zavraždění Carnota.

Celá Francie truchlí nad náhlou násilnou smrtí svého presidenta. Není to zármutek líčený, který zachvátil vnímavé syny Francie, nýbrž tak upřímný, jako jest rozhorlení proti šáladnému vrahu a proti třídě fanatiků, z které vyšel.

Aniž je pro zločin ten jaké omluvy. Čteme li o násilnostech proti vládcům v zemích despotických, v zemích sužovaných jhem tyranů, dovedeme je omluviti právem domáhání se svobody. Však v republikách netřeba sáhati k násilí a krveprolití. Kde tvoří a provádí zákony zástupci lidem zvolení, tam přestává čin, jaký spáchal vrah Santo, býti omluvitelným co zločin politický.

Carnot byl vzorným občanem, vzorným vlastencem, vzorným presidentem a obezřetně řídil osudy republiky, která nestojí tak pevně, jako republika naše, obklopena jsouc nebezpečím vnějším i vnitřním. Zavraždění jeho není tedy jen vraždou osobní, sprostým zločinem, nýbrž krutou ránou vedenou proti republice samé. Kdož postřehnouti může následků, jakých bude míti v zápětí? Doufejme, že i z této zkoušky vyjde republika vítězně. K naději té opravňuje nás výsledek volby nového presidenta. Zvolenť nástupcem Carnota hned při prvním hlasování 451 ze 853 hlasů Casimir Perier, muž tak schopný jako bezúhonný, který jest důstojným nástupcem Carnota a od něhož očekávati můžeme, že bude říditi záležitosti republiky zdárně. Jestli tedy doufali nepřátelé republiky, že uvrhnou ji ve zmatky, z nichž by kořistiti mohli, zmýlili se velice.

Jedno ještě na jisto očekáváme a to jest, že zakročeno bude nyní přísněji proti řádění fanatiků anarchistických, jimž zejména v posledních dobách byla Francie rejdištěm. Zda se skoro jisto, že zavraždění Carnota bylo dílem jejich a má býti odvetou za popravení krvežíznivých hyén, kteréž houfně a bez milosrdenství vraždily lidi nevinné. Tento jejich nevyhladitelný zločin musí přivésti Francii k poznání, že musí se uchopiti radikálnějších prostředků, byť to bylo i za cenu částečného obmezení svobody, aby krvežízniví ti fanatikové vyhlazeni byli.

Žádný národ necítí dojista takové sympathie pro národ francouzský jako národ americký, neboť i my již dvakráte v minulých třiceti letech truchlili nad rakvemi presidentů podobně zahynulých. V roce 1865 zavražděn šlechetný Lincoln a v roce 1881 truchlili jsme nad smrtí rovněž šlechetného Garfielda. A jako truchlí nad osudem Carnota, tak potěšen jest výsledkem volby nového presidenta.

Marie Francois Sadi Carnot narodil se r. 1837 v Limoges a nabyl vzdělání na polytechnice, věnoval se inženýrství. Roku 1870 ustanoven byl prefektem depart. Seine inférieure a zároveň co mimořádný komisař vojenský organisoval národní obranu v Normandii. V roce 1871 zvolen byl poslancem za dept. Cote d'Orr a od té doby účastnil se stále veřejného života, náležeje ku předákům republikánské levice. R. 1878 povolán za podtaj. ministerstva veřejných prací, r. 1880-81 spravoval obor ten v ministerstvě Ferryově, r. 1883 byl předsedou rozpočtové komise a místopředsedou sněmovny; v letech 1885-86 pak byl ministrem financí. Nezištností a bezúhonností svou získal si úctu všech stran ve sněmovně a jsa mimo to prost ctižádosti a panovačnosti, byl po odstoupení Grévyho r. 1887 zvolen presidentem, obdržev hned při prvním hlasování 616 z 827 hlasů. Památce jeho vykázáno bude vždy čestné místo v dějinách Francie.

Po mnoho roků jsem trpěl prudkými bolestmi v žaludku. Užitím dra. Augusta Koeniga Hamburských kapek byly tyto bolesti hned zmírněny.—Jacob Arnstedt, Downs, Illinois.